

ГОЛОГРАФІЧНА ПРИРОДА ПСИХІКИ

Кіктенко А.І.,

*канд. пед. наук., доцент, доктор філософії в галузі освіти,
зав. кафедри загальної підготовки
Медико-Природничого Університету,
м. Миколаїв, Україна.*

Kiktenko O.K.,

*Investment expert of European Innovation Council,
Brussels, Belgium*

Міхайлицька І.М.,

*канд. пед. наук, доцент,
керівник курсів англійської мови,
м. Миколаїв, Україна.*

З поняттями «Голографія», «Голографічна теорія», «Голограма» «Принципи голографії», «Голографічна картина Всесвіту» людство ознайомили фізик Лондонського університету Девід Бом і нейропсихолог Стенфордського університету Карл Прибрам у ХХ столітті. В 1947 р. Деніс Гарбор за відкриття голографічного ефекту був нагороджений Нобелівською премією.

«Голограма представляє собою явище, в якому «ціле» міститься в кожній з його складових» [1] На думку вчених і мозг - це голограма, але при цьому вона відображає «голографічний Всесвіт» [1] Вони прийшли до висновків, що людська душа утримує, культивує і обробляє дані голографічним чином, а свідомість - це енергія в її найтоншій і найбільш динамічній формі.

Голографічна теорія дозволяє пояснити, яким чином мозок людини утримує та застосовує величезну кількість інформації з різних епох існування Всесвіту, зокрема людства. Будь-яка людина ж одержує її завдяки гармонійному прояву і здійсненню життєвої програми і виконанню функціональних обов'язків, за допомогою роботи усього комплексу складових психіки.

Технічно, на практиці, голограму «побачили» як трьохмірну фотографію, що можливо створити за допомогою лазера. З початку треба захопити об'єкт за допомогою лазерного променя. Потім слід забезпечити вплив другого променя, а ділянку, де схрещуються ці два лазерних промені, записати на плівку. Після того, як плівка знову підпаде впливу лазерного променя, виникне трьохмірне зображення оригінального об'єкта. Трьохмірність не є єдиною важливою властивістю голограми. На відмінність від звичайної фотографії голограма має абсолютно усю інформацію, яку містив первісний об'єкт. Властивість голограми, яку ми називаємо «цільністю у кожній частині», дозволяє нам сприймати зовсім по-новому лад і порядок Всесвіту з одного боку й устрій людської душі, психічних якостей людини та їх проявів - з іншого.

На думку Карла Прибрама мозок улаштований голографічно, він не зберігає визначені спогади в групі клітин, а записує їх через мережу нейронів у вигляді всеохоплюючого поля. Оскільки душа і психіка людини діють у відповідності з голографічними принципами, це пояснює, як їй щастить зберігати неймовірну кількість даних одночасно. Коли ми починаємо щось обдумувати, наш «ментальний

лазер» достеменно визначає, під яким кутом (з якій точки зору) він повинен вплинути на «голограму мозку», щоб витягнути певну інформацію.

Бом прийшов до висновку, що свідомість людини є частиною загальної голограми свідомості усієї людської раси, тому усі дані цього величезного цілого можуть бути здобутими з окремих свідомості. На думку Девіда Бома голографічна парадигма створює можливості пояснити багато подій у Всесвіті і житті людства.

Історія свідчить про феномен розвитку усього живого і не тільки. Всесвіт динамічний. Як позитивна, так і негативна динаміка саме голографічно впливають на розвиток усіх складових Всесвіту, зокрема людства, його психічних проявів (як усієї спільноти, так і кожного її представника). На думку С.Л.Рубинштейна, «будь-який психічний процес є діяльність, а саме діяльність мозку, ... психологія ж вивчає психіку в закономірностях її розвитку» [2]. Ми вважаємо, що саме у голографічній парадигмі можливо і необхідно розглядати усі складові минулого, сучасного і майбутнього у життєдіяльності людини будь-якої епохи. Саме цю функцію у суспільстві покликана цілеспрямовано і усвідомлено здійснювати система сучасної освіти.

Практичне застосування природного «голографічного» бачення організації власного життя характерно для людей усіх поколінь. Відносини з оточуючим середовищем, будівництво власного житла, вибір харчування, та ін. завжди починалися з апеляції к досвіду минулого і аналізу можливостей рішення нагальних проблем (у будь-якому періоді існування людства), не тільки у тому часі, але і з осмислення перспектив розвитку власної життєдіяльності у подальшому, оцінки раціональних підказок минулого для вибору шляху організації не тільки рішень проблем того «сьогодення», але і майбутнього життя. Таким чином, людина завжди розглядала події власної життєдіяльності у контексті минулого, її життєдіяльності в тієї чи іншої сучасності і вимог майбутнього.

В житті сучасного суспільства запити на розуміння психічних реалій дуже великі оскільки значне навантаження на життєдіяльність людини і усієї спільноти, справляють активна боротьба суспільних формацій, ідеологій, політичні суперечності, економічні негаразди, що масштабно, багатоаспектно і майже неконтрольовано впливає на стан життя як окремої людини, так і усього суспільства. Але за голографічною теорією Всесвіту усе це вже відбувалося у минулому (в інших масштабах), людство знайомо (зусиллями істориків) з багатьма таких подій та їх наслідками.

«Становлення людської свідомості і всіх специфічних особливостей людської психіки, як і становлення людини в цілому, було тривалим процесом, органічно пов'язаним з трудовою діяльністю» [2] В наш час усі складові цього процесу мають продовження, але особливості сучасного світу заводять суттєві корективи, що змінюють домінанти. Поступово людству стає зрозумілим, що час і трьохмірні фотографії життєдіяльності спільнот (безмірний час і простір моментів існування) необхідно відповідально розглядати як прояви більш значного порядку. На цьому, більш високому рівні, реальне життя стає голограмою, в якій минуле, сучасність і майбутнє існують одночасно (перш за все – саме в психіці людини і спільноти) в контексті усіх складових їх існування. Людська спільнота повинна використовувати можливість орієнтуватися на голографію Всесвіту й у цьому контексті усвідомлено і відповідально наближати майбутнє. Величезне значення належить системності в

освіті і формуванні свідомості людини. Історія свідчить про безпрецедентність і безмірність феномену розвитку. С.Л.Рубінштейн же підкреслює: «Развитие не только обуславливает обучение и воспитание, но и само обусловлено ими» [2].

Могутня інформатизація життєдіяльності людства викликала у ХХІ віці значні зміни у психіці людини та її поведінці, у системі ціннісних орієнтирів, моралі, трудової діяльності, головних компетентностей, в мотиваційній сфері.

Освіта (шкільна, фахова) пов'язана з розвитком уяви, «...з нашою здатністю змінювати світ, дієво перетворювати дійсність і творити щось нове», а «Уявляти - це перетворювати» [2].

При цьому надзвичайна роль належить змісту і рівню розвитку уявлення, мислення, уваги, почуттів, здібностей, які виявляються у тісному взаємозв'язку. Як стверджує Станіслав Гроф, «...в голографічного всесвіту не існує ніяких обмежень того, до якої міри ми можемо змінити тканину реальності. Те, що ми сприймаємо як реальність, схоже на полотно, який чекає, коли ми намалюємо на ньому необхідну нам картину» [3].

Багато картин сучасності нам відомі, вони неоднакові, багатопланові і не зовсім зрозумілі. Майбутнє ж у значному ступені та сенсі залежить від того, чи зможе суспільство організувати і забезпечити освітню діяльність дітей і молоді в умовах сучасного світу і наближення бажаних перспектив на майбутнє. Для цього комплекс усіх засобів навчання необхідно орієнтувати на розуміння розвитку інноваційних процесів у житті суспільства. Розвиток цифрової грамотності, широке впровадження електронних зв'язків, осмислення проекту «Все життя у смартфоні», поняття диджиталізація, електронна черга, «відеоприйом», «планшет для сурдоперекладів», уміння застосовувати гаджети та ін. необхідно з випадкових вражень і умінь трансформувати у систему і на цих підвалинах формувати усвідомленість і системність мислення учнів і студентів, навчати їх програмувати власну життєдіяльність. в умовах відповідальності за власні вчинки.

Важливо застосовувати у процесі навчання або фахової підготовки дискусії учнів і молоді, в яких їх індивідуальні розрізнені враження, уривки інформації можливо систематизувати і спрямувати на їх індивідуальний, але раціональний розвиток.

З позиції системного сприйняття подій сучасності та формування системного мислення корисно кожне заняття з учнями, та студентами закінчувати узагальненням і змістовними висновками про досягнення мети і виконання його завдань, з анонсування теми, мети і завдань майбутнього заняття. Це дозволяє і вимагає не тільки орієнтувати учнів та молоді на розумну і раціональну творчу діяльність (участь в творчому спілкуванні, створенні міні essay (для школярів) і «startups» для студентів, ознайомлення із новинами конкретної фахової діяльності та інноваційних підходів до неї у світі, участь у цікавих вебінарах та форумах, мотивує їх на розвиток та збагачення інтересів, здібностей, підготовку до роботи, на відповідальне програмування власної життєдіяльності, уваги до реалій світу і майбутніх перетворень, забезпечує відповідне формування їх самосвідомості, зокрема усвідомленого ставлення до знань, освіченості і професіоналізму, до розуміння власного місця і долі у голографічній картині Всесвіту.

Список використаних джерел:

1. Кехо Д. Подсознание может все! / Пер с англ. 4-е изд. – Мн.: ООО «Попурри», 2002. ISBN 985-438-728-3.
2. Рубінштейн С.Л. «Основы общей психологии» СПб.: Питер, 2007. -713 с.
3. Станислав Гроф, "За пределами мозга", Пер с англ.-2010 [3, с.18].